

3 МІЖНАРОДНОГО РОБІТНИЧОГО РУХУ.

СІМНАЦЯТА КОНФЕРЕНЦІЯ ВІТАЄ ЦК ВКП(б).

Сімнадцята московська губерська конференція Всеосоюзної Комуністичної Партії від імені півтораста тисяч комуністів Москви й московської губернії шле своє палке пролетарське привітання випробованому в боях штабу лєнінізму вождю й керівникові партії ЦК ВКП(б).

Конференція з задоволенням констатує, що труднощі й перешкоди теперішнього стану соціалістичного будівництва на жаден крок не відхиляли Центральный Комітет від прямого лєніністського шляху. Розтрощивши до центру троякізм і успішно знищуючи його рештки, рішуче перейшли за допомогою ЦК хитання частини свого проводу від опортунізму, розгорнули широку боротьбу проти правого ухилу та примиренства, як проти головної небезпеки в теперіш-

ніх умовах, московська організація і запроваджує в життя зація об'єднана й єдина як ніколи повнотою й цілком підтверду витриману лінію ЦК ВКП(б).

Московська організація ладна дати залізу більшовицьку відсіч всім, хто спробує вносити дезорганізацію в роботу партії, всім, хто захитає більшовицьку дисципліну в її лавах, всім, хто штовхає партію на шлях капітулянта перед капіталістичними елементами.

НІМЕЦЬКА КОМПАРТІЯ НА ЛЕНІНСЬКОМУ ШЛЯХУ.

У Лейпцигу з'їзд окружної західно-саксонської організації комуністичної партії Німеччини, вислухавши доповідь т. Тельмана, більшістю 165 голосів проти одного ухвалив резолюцію, де ухваляло політичну лінію ЦК партії. Резолюція примиренців дістала чотири голоси, резолюція правих — 17 голосів.

ПРОВАЛ ГРУПИ БРАНДЛЕРА НА ВИБОРАХ ДО ПРОФСПІЛОК.

На виборах до спілки металістів в Золінгені, в Німеччині, ліва (революційна) меншість завдяки повній поразки прихильникам Брандлера (виключений з компартії за угодовство), що вважали Золінген за центр свого впливу і мали підтримку денких провідних професійних робітників.

За неповними відомостями, ліва меншість дістала 411 мандатів у 42-ох районах Золінгену. Прихильники Брандлера не дістали жадного мандату, хоч виступали в усіх 42-ох районах з власними списками, які підтримували соціал-демократи всюди.

Збори спілки фабричних робітників, що відбувалися в 4-ох районах Берліну, заявили гострий протест проти передбачуваного виключення діячів лівої меншости.

ДИКТАТУРА ЧЕСЬКОЇ БУРЖУАЗІ НА ЗАКАРПАТТІ.

Чеська влада запровадила на Закарпатській Україні закон з 1864 року за часів найчорнішої реакції австро-угорської монархії.

10-го січня ц. р. відбулося в Ужгороді відкриття й перше засідання так званого краєвого представництва. Ці представництва заведено взагалі по цілій Чехословащині на основі нового поліційного закону, який зветься "адміністративна реформа". Реакційність цього закону може засвідчити хоч би той факт, що поодинокі пункти, особливо де говориться про громадянські вільності, є ще реакційніші за габсбурзький патент із 1894 р. себ-то законодавство з доби найчорнішої реакції в австро-угорській монархії, т. зв. бабіської доби.

Вибори до цього славного представництва відбулися 2-го грудня м. р. Вони були такі скандальні, особливо на Закарпатті, що навіть народні соціалісти, які й у програмі не ховають свого патріотизму та відданости республіці, подали в парламенті запитання до міністра внутрішніх справ з приводу передвиробної діяльності закарпатського губернатора-Розсипала. А вишло так, що Розсипал не тільки влаштував собі перед виборами офіційний контрольний об'їзд по Закарпатті, щоб підготувати виборну перемогу поміщицької (т. зв. аграрній) партії, а й скликав до Ужгороду офіційний з'їзд адміністративного апарату (нотарів і окружних начальників) і на з'їзді сам у прилюдній промові вимагав від зібраних урядовців, щоб кожний забезпечив у своїм окрузі перемогу аграрній партії, заявивши до того, що той, хто не зможе, або не схоче цього доручення виконати, може розпрощатися з державною службою. Міністер не призначив у цій справі слідства, а дав за два дні усну відповідь у парламенті, заявивши, що мав нагоду перегоріти з Розсипалем, якун заперечив обвинувачення. Отже, він, міністер, ліквідує цю справу, бо не має ніякої причини не вірити панові Розсипалеві.

Не вважаючи на весь адміністративний терор, а також той факт, що Компартія Чехословащини переживає тепер важку внутрішню кризу, стоїть перед з'їздом і провадить у своїх лавах дискусію та як найгострішу самокритику, вона проте дістала в цілому краї 800,000 голосів, а на Закарпатті — 50,000. На Закарпатті має партія двох депутатів у краєвому представництві.

Нововибране краєве представництво має завдання рівночасно закрити й замаскувати терор буржуазії. Воно складається з 18 членів, 12 їх є виборці, а 6 призначені від влади. Отже, таким чином, влада має вже наперед певну більшість. До компетенції представництва належать тільки Другорядні господарчі справи, до того, всі постанови вбувають сили тільки після того, як їх затвердить влада. За голову краєвого представництва є краєвий президент, якого також признає влада (тепер президентом той самий знаменитий Розсипал).

Піддали також про те, як замкнути рота комуністичним депутатам. Для цього заведено такий порядок: 1) кожну пропозицію з мотивами мусять подати до президії не пізніше, як за 3 дні перед засіданням, і залежно від того, чи визнають її за відповідну, чи ні, її обмірковують чи не обмірковують на нараді пленуму представництва; 2) президент має необмежене й безконтрольне право розпоряджатися мандатами — має право позбавити депутата мандату, якщо на його, президента, думку діяльність даного депутата є шкідлива.

Таке представництво після 10 років дістала Закарпатська Україна, замість застереженої в мирових договорах найширшої автономії з власним законодавчим парламентом.

Складається так, що відкриття цього представництва припало на першу половину січня, а саме: на 10 січня. Наколи-б були з цією парадією це два дні почекали й призначили її на 12 січня, то вона відбулася би якраз у 10-ті роковини окупації Закарпатської України чеськими й італійськими генералами.

Закінчилась ця комедія тим, що ухвалили більшість голосів збиратися 6 разів на рік. І так тепер буде адміністративний апарат іще нахвилює тероризувати суспільне й політичне життя краю; краєве представництво це 6 раз на рік затвердить, а буржуазія писатиме в своїх листках, що народ через посередництво вибраних депутатів ухвалює політику влади.

Грибовий.

Товариші! Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісті"!

РІЖНІ ВІСТІ

ВІШАНУВАННЯ 60-ЛІТНЬОГО ЮВІЛЕЮ КРУПСЬКОЇ.

З ініціативи Інститута Леніна та Наркомосу в Москві на відзнаку 60-літнього ювілею Н. К. Крупської (27. лютого 1929 р.) ухвалено видати збірку спогадів і статтів т. Крупської про Леніна. Збірка складатиметься з 4-ох частин. Перша частина охопить період до другої еміграції, друга частина — до повороту в Росію, третя — період 17 — 24 року, і четверта частина — статті т. Крупської, де викладається погляд Леніна на окремі питання культурного будівництва, народної освіти то-що.

Буде видано також збірка з вибраними статтями Надії Костянтинівни про питання народної освіти та популярна брошура про її діяльність. З преси будуть подані статті, що освітлюватимуть суспільну й

політичну діяльність Н. К. В Музеї Революції буде організовано виставу, що охоплює партійно-педагогічну діяльність Н. К. та її спільну роботу з Леніном.

БАРТЕЛЬ ОБОРОНЯЄ ЧЕХОВИЧА.

Від імені соймової "лівої польської партії соціалістів", "Визволення" та селянської партії Возницький запропонував притягти до відповідальности міністра фінансів Чеховича за те, що він переніс на 500 мільйонів злотих 1927 — 1928 бюджетного року.

Прем'єр Бартель заявив, що Чехович ділав за згодою міністрів. Крім того, Бартель сказав, що пропозиція лівиці може викликати в Польщі й закордоном шкідливі для польських фінансів коментарі.

ВСЯЧИНА

ЗАМІНА ГОЛОВИ.

Наука природознавства та медицини дійшла вже до такого розвитку, що пересаджування якогось органу з одної тварини на другу має вже досить широке приміненя. Вистарчили згадати хочби про пересаджування жезел мали на місце викінених, ослаблених жезел людини при так званих відомоджуванні. Останніми часами доходить учені вже до того, що потраплять свіжо відтяти голови одних звіряч природисти до туловища інших тварин. Правда, покищо це робиться з кількох розвинених тваринами, як комах та др.

Найважнішим старанням оператора при пересаджуванні голови є не допустити до великих страт крові, бо тоді дуже трудно приростає голова до туловища. Щоб ця операція вдалася, мусять вона відбуватися при штучнім усуянюванні "пацієнта" (на паразитів).

При цих дослідах помічені дуже цікаві явища. Виявилось, наприклад, що голова, діставши нове туловище, зразу ж одержала голову самця. Коли її голову добре приросли, тоді помічено, що колишня самка з мужської головою прибрала до себе примкети самця: робиться відложкою, зачіплює і т. д., а знову бувають самці з жіночою головою набуває жіночі, а навіть материнські влади: є заглядний та назирає, зовсім подібно, як самка, поживу для бачуного розплоду.

Дуже цікаві є спостереження над звірятами ріжних родів, у яких виміняно голову. І тут також нова голова приносить з собою свої примкети та владу. Так наприклад, малий хрусц, що дістав голову гнійного жука, вже не хоче літати та сидати на листках дерев, а лізе собі в гній, яким і живиться. А знову, жук-гнійник з новою головою хрусца не любить гною, їсть собі листки та все, хоче на дереві сидати, хоч його ніяки до того не надовляють.

Вони починають шукати також іншої любови: наприклад хрусц з головою

жука зовсім не звертає уваги на хрусця, але старіється спарувати з самкою гнійного жука та лізе за нею у гній, одначе шоста не має, бо самка перевертає його, не хоче любити.

ГАРАКІРІ.

Гаракірі, це японський страшний і для Європейців надзвичайний спосіб поминення життя самогубства. Звичайно, що Японськ, котрий перебув на стадіях в Європі, вибере завжди кулаку, коли вже напасився на своє життя. Але праворівний Японськ уриває тільки той спосіб за відпавляючий його чести. Гаракірі, це старий японський звичай, який для японської шляхти був присяганням з ріжними торжественними церемоніями. Коли злощиним інших японських клас просто відрубаву голову, то шляхти, яку там звать "самурак" мусяли кинути життя через "гаракірі". З початку таке церемонію улажували в святині, але оскільки перенесено її на публічні місця.

В такім випадку розтелювано мараца на землі і обводило це місце великим полотном, щоб всекляти не відкрити цієї чинности перед публікою. Тоді "кайшаку", спеціально для цього делегований почесний урядовець, подавав засудженому меч на відпавляючі посудині. Засуджений обняв собі тоді меч у ліній бік долішньої часті череві, а тоді перетяг його на право, на ліво й опісля до горі. В тій самій хвилині "кайшаку" відрубаву йому голову. Але з часом "гаракірі" стало чистою формальністю, бо звичайно відрубку усякім засудженому голови ще заки на усній зачати свою бісну операцію. Тому пізніше часто подавало засудженню уже тільки дереланій меч. Падіє "гаракірі" самовбивство не смів видобути з себе ні одного стону, бо не годилося з гнієюту. Гаракірі, це була повна мука, ніяк смерть. І поповнювали ще не давно, японськ мер останній мікудо (пар) японський на знак жалоби.

На землях Західної України.

ПОЛІТИЧНІ ПРОЦЕСИ НА ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ.

Дня 14. лютого зачався перед військовим судом в Познані карний процес проти трох жовірів-українців: А. Шкодеюка, Попюка і П. Оперука, сеяні із ковського повіту за злочин державної зради, які допуститися мали тим, що в них найдено примірники "Українського Революціонера".

Дня 18. лютого зачався у Львові карна розправа проти 22-ох сеянів з Гребенного, між ними 9 жінок, обвинувачених за публічне насильство. Перед кількома місяцями, як відомо, село Гребенне було тереном кривавої масакри сеянів.

Дня 18. лютого зачався у Львові карна розправа проти 22-ох сеянів з Гребенного, між ними 9 жінок, обвинувачених за публічне насильство. Перед кількома місяцями, як відомо, село Гребенне було тереном кривавої масакри сеянів. Поліція положила кількох трупом. Після масових арештувань денких сеянів звільнено, а тих 22-ох поставлено перед суд. Того самого дня станули перед судом сеяні із тернопільського повіту, яким закидують комуністичну агітацію. З огляду на те, що денкі свідки із-за комунікаційних перешкод не явилися на розправу, обидві розправи відročено на пізніше.

Дня 4. березня мала початися перед судом просяглись у Львові дальша розправа проти Е. Скицького і Штокаля, яких видлучено з дорозового суду за напад на пошту у Львові і передано звичайному поступованню.

Дня 11. березня мала початися у Львові розправа проти К. Огородника, Ю. Гошовського

ПЕРЕД НОВОЮ ЕЛЕМЕНТАРНОЮ КАТАСТРОФОЮ.

Наближається весна, по так гострій зимі і великих сніжних опадах віщує, що західно-українські землі можуть стати знову тереном великого елементарного нещастя у виді повені. Коли рушать води з гір, ріки знову виступлять з берегів і можуть нанести ще більше лиха, як минулого року. По останній повені уряд нічого не зробив, щоб річища урегулювати, крім цього далі винищено багато лісів, так що катастрофа, котра є дуже можливою, може спричинити багато шкоди.

КОНГРЕС РАДИКАЛЬНОЇ ПАРТІИ.

В днях 2. і 3. лютого відбувся у Львові 31-ий з ряду конгресу української соціалістичної радикальної партії. Учасників було 244 осіб, з того 11 робітників. Решта сеянів — багато куркулів — адвокати й інші інтелігентські професії. Конгрес пройшов м'яко, чого доказом безмістовна дискусія. Поручено між иншим також справу інтервенції проти Радніської України, всего двома трома словами, в так несерйозний спосіб, що самі делегати не вірили в це, що українські радикали є проти інтервенції. Поручено теж справу професійних організацій, але самостійних і накиненося на ті українські соціалістичні партії, котрі стоять на становищі односторонніх професійних союзів. Впалі теж слова докору під адресою управи, яка виявила по виборах мало рухливости.

ЩО БУДЕ З ЗАСУДЖЕННЯМ НА СМЕРТЬ ВЕРБИЦЬКИМ.

Як відомо львівський суд присяглих засудив студента Я. Вербицького на кару смерти через повиснення. Присуд львівського суду зробив привноблююче враження, бо цілий хід справи виказав, що нема найменших доказів на те, аби куратор Собинський вправ з рук Вербицького. Оборонці зголосили зажалення неважности і сподіялись, що апеляційний суд у Варшаві вдруге відкине львівський присуд, а прийматиме змінити смертну кару на визинцію. Вербицький перебуває далі у львівській визинції.

Вербицького й засуджено вже на кару смерти другий раз за ту саму справу.

ЖИТТЯ І ВЧЕННЯ ДАРВИНА.

(Продовження.)

Після цього хлопоту треба було погратися. Грались спочатку з Катєю, потім з сусідніми дітьми, після обіду знову з Катєю.

Та зараз Катя вже стомилася, пішла в ідаліно, лягла в крісло і стомлено й тихо стежить за готуванням служників до вечірного чаю.

А Чарас в саду один. На чай ще не кличуть, бо батько не закінчив прийому. А в кімнату йти не хочеться. Хоч і значні сьгоднішні успіхи, а треба ще що-небудь зробити. Що-б його це зробити?

Похилий промінь пекучого, вечірного серпневого сонця якось зразу позолотив червоної груші й жовтувато-червоної яблука на струнких рівновіжних рядках дерев. Хлопчик відійшов до яблуні, потрусив її, і зразу дощем поспіналась стігла яблука й м'яко загупали на зеленій густій килим підстриженої, низької трави. З'їв одне, два яблука — всім не з'їси. Їх було на траві багато. Знову нічого робити. Знову потрусив що-ж, потім іншу яблуню, потім грушу.

Дрібні, глуховаті, чіткі звуки гупання овочів подобались хлопчикова.

Знову поспіналась на землю, гулко вдарились, стігла яблука.

Трава під деревами почала вже густо жовтіти під упалими овочами. Хлопчик на хвилину замислився — пригадав, що батько суворо заборо-

нив зривати овочі й трусити дерева. Знову повеселів, іще лютише почав трусити одне за одним — яблуні й груші. Потім почав поспішно, швидко збирати і складати овочі в середній фруктовій алейі в невеликій заглиблені на купу. Оглянувся, нема нікого.

Густе листя дерев зовсім захоувало від нього дядька Джоса, що тихо й тихо спостерігав за ним.

Хлопчик тоді швидко побіг рішаною стіжкою через сад до будинку й з усіх сил став кричати: "зłodі! зłodі!" Стрілю пробіг по всіх кімнатах і з жалем, заклопотано, задихавшись, скоромовкою сказав усім, що в сад забралися якісь люди, нарвали овочів і хотять їх забрати. Потрібно негайно всім їти в сад. Батько вже скінчив прийом, домашні сходились в ідаліно. Але хлопчик, дуже схвилюваний, настирливо й вперто вимагав, щоб всі, як один, негайно йшли; потрібно запобігти великому лихові. Усі виїшли в сад, а на чолі загону безстрашний, хоробрий і проникливий Чарас.

Всі подивились спочатку на велику купу нарваних овочів, потім на дядька Джоса, що хитро підморгував очима, і мати схопила на руки й почала гаряче цілувати маленькому лихові. Чарас і не чув громового реготу всіх присутніх. Його цілуєть звичайно-ж за його хоробрість, сміються з радости, що так чудесно визволилися від нападу зłodів. А визволив всіх від цієї великої небезпеки саме він, маленький Чарас. Який рідкий, цікавий і щасливий день випав сьгодні!

Чарасові одначе мало було уваги й визнання заслуг з боку присутніх. Він любив і покомандувати і навіть показати свою владу. Він це й зробив при нагоді.

У нього з Катєю було улюблене цуценя — чорне, патлате, незграбне і втішне. Він придбав його у сусіднього хлопчика в обмін за декількі перламутрових гудзиків, погнутий, бляшаний годинник без стрілок і бурштново-жовтий, прозорий з зеленкуватими жилами жіночий гребінець з поломаними зубцями.

Ціна була не мала, тай цуценя було дуже гарне. Воно було тихе, жалюгідне й слухняне. Воно швидко звикло до своїх нових власників, Чараса і Каті. Вони його пестили, давали ріжні смачні речі. Цуценя швидко звиклося з новим становищем, почало не соромлячись їсти все, що давали, крім цукерок і шоколаду. Це трохи вразило Чараса, та він все-ж не гнівався за це на свого годіванця. Головним власником і господарем цуценят був, звичайно, Чарас. Ще тільки Каті дозволялося погратися з ним і то обов'язково в присутності Чараса. Всім иншим — батькові, матері, иншим братам і сестрам приступ до цуценят був абсолютно закритий. Особливо лютував Чарас, коли хотіло б із старших намагався погодувати собаку, навіть Каті це не завжди дозволялося.

Цуценя міцно прив'язалося до свого молодого господаря й тільки його одного посправлялому й визнавало.

Ранком, швидко одягнувшись, Чарас у першу чергу йшов до свого годіванця. Спочатку погудує, а потім почне навчати ріжним штукам

і витівкам. Одно наближення господаря уже викликало радісне сквачання й видиму прихильність товариша. Чарас став єдиним, визаним і щасливим власником цієї живої і втішної забавки.

Раз, уранці, виконавши уже всю програму з цуценям, Чарас виявив видимі ознаки нудги. Дуже вже зрозуміле й покірне було цуценя, воно швидко й не спречаючись виконувало всі вимоги господаря. Хлопчиків ця покірність трохи набридла. Він зідхнув, оглянувся, нікого надворі немає. Катя десь на кухні. Ще раз примусив цуценя стати на задні лапки, але не дочекавшись кінця цього нумера, швидко вдарило кулачком цуценя по голові і в додаток дуже вдарив ногою. Цуценя люто засквачало від болю й здивування. Хлопчик затремтів, голос товариша був новий, чужий і ще ближчий. Біль і кривда дорогого товариша були очевидячки дуже великі. Хлопчик не витримав напруження й прожогом побіг у кімнату, а зразу доїтало жалібно й тужливе сквачання побитого.

Він притавився в кутку дитячої кімнати і злякано прислухувався до затихаючих переривистих скарг свого побитого годіванця. Все своє життя Дарвін не міг забути цієї своєї кривди і не міг знайти їй виправданія. Він так і признався у своїй автобіографії, що цуценя він любив для того, щоб показати свою владу. Правда, Дарвін розважав себе тим, що він привив цуценя не дуже боляче, бо голосити воно швидко перестало. Та владу свою він все-ж таки показав.

(Далі буде.)

НА СКЛАДІ РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКОЇ КНИГАРНІ

ви за в ждн дістанете найкращі й найновіші книжки: оповідання, повісті, романи, наукові, економічні, соціальні і ин.

У НАС Є:

- Багатий вибір театральних підручників для великих і малих драматургів;
- Найновіші журнали з Радніської України;
- Ріжні ноті для хорів і сольних співаків;
- Ріжні музичні інструменти;
- Перуки, мальовидла, все потрібне для драматургів;
- Грамофонні рекорди й грамофони.

ЖАДАЙТЕ нашого каталога. Разом з книгарнею міститься ІНФОРМАЦІЙНЕ І ФІНАНСОВЕ БЮРО, яке дає всім поряд, ви коуче ріжні припоучення, пересякає гроші до старого краю, вибірає афідейніти, продає шифарти. Обслуга ТОЧНА Й ДЕШЕВА. Може те самі перекопати.

Письміть на адресу:

WORKERS AND FARMERS BOOK STORE

60 INFORMATION & FINANCIAL BUREAU

550 Selkirk Ave., Winnipeg.